

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ v rabi:

za leto	za leto	za leto	za leto
1909	1910	1911	1912
12	12	12	12
12	12	12	12
12	12	12	12

Dopolni naj se izkazuje. Reklame se ne vrnejo.

Upravištvu: Knjižnica ulice št. 5. (v odpravljenem primeru, telefon št. 24).

Izkušnja vsi tisti, ki so se izkazali v praksi.

Izkušnja vsi tisti, ki so se izkazali v praksi. Izkušnja vsi tisti, ki so se izkazali v praksi. Izkušnja vsi tisti, ki so se izkazali v praksi.

Povsem nova slovenska volja 18. avgust.

Na planu slovenskega naroda v praksi se ne oira.

Upravištvu: Knjižnica ulice št. 5.

„Slovenski Narod“ v rabi po pošti:

za leto	za leto	za leto	za leto
1909	1910	1911	1912
12	12	12	12
12	12	12	12
12	12	12	12

Vprašanjem glede izkazov naj se priloži odgovor dopisnice ali znamka.

Upravištvu: Knjižnica ulice št. 5 (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 25.

Posredovanje poljskega kluba.

Za dan 17. avgusta je načelnik poljskega kluba sklical voditelje vseh parlamentarnih strank na posvetovalno in pogojno, pod katerimi bi se dalo zagotoviti mirno in stvarno delovanje državnega zbora v prihodnjem zasedanju.

To akcijo je smatrali pač samo za uvo d k razbistrenju položaja, zakaj da bi se kar na kratko doseglo sporazumljenje, to je skoro nemogoče sprico ostrih, vprav nepremostnih nadprotstev.

Obstrukcija slovenskih klerikalcev in njihovih zaveznikov ni tista glavna ovira, ki onemogoča redno delovanje državnega zbora. Vlada se je obstrukcije preklekano hitro iznebila in z obstrukcijo vred celega parlamenta in bi zaradi obstrukcije lahko prav mirno spala, posebno ker se krči število prijateljev te brezvestne in iz najbolj umazanih osebnih nagibov nastale obstrukcije tako zelo, da so slovenski klerikali že popolnoma osamljeni.

Pravi vzrok akciji, ki jo je začel načelnik poljskega kluba je spoznanje, da vlada in njena poljsko-nemška večina nimata dovolj moči za vzdrževanje vodstva v parlamentu in da parlament ne bo mogel izhajati, če se v tem oziru razmere ne premene.

To spoznanje ni novo. Že med zasedanjem državnega zbora je poljski klub opetovano izjavil, da želi premenbo dosedanjih razmer v tem smislu, da se pritegnejo vladni večini tudi različne slovenske stranke, stoječe v opoziciji in ni dvoma, da je to edina pot, ki vodi iz sedanjih zmešnjav.

Nemci ne želijo o tem ničesar vedeti. Sedanji sistem je Nemcem tako ugoden, da ga skušajo ohraniti za vsako ceno, in z vsemi silami se ustavljajo obnovitvi koalicije, kakršna je vladala v parlamentu do drugega Bienertovega ministristva.

Ob tem se bodo najbrže razbila pogajanja, ki jih je sprožil načelnik poljskega kluba, ako ne bodo Poljaki kategorično nastopili.

Usoda vlade in sedanjega sistema je namreč v rokah poljskega kluba. Samo v zvezi s Poljaki imajo Nemci, kadar jim pomagajo Italijani, večino v parlamentu, brez Poljakov

razpade večina in je vladi izpodmaknjeno stališče.

Da poljski klub ni zadovoljen s sedanjim sistemom in z gospodstvom nemško-poljske večine v parlamentu, to pričajo ne samo različne njegove izjave, nego tudi dejstva, da se je celo solidarnost poljskega kluba začela krhati in da se je poljska ljudska stranka opetovano ločila od drugih poljskih poslancev.

Že skrb, da se ohrani edinstvo in solidarnost poljskega kluba, je zadosten vzrok, da bi se Poljaki z vso silo zavzeli za obnovo koalicije, in če to store, je naposled neizogibno, da se bodo nemške stranke rade ali nerade udale.

Ali se imenuje taka ustanovitev nove parlamentarne večine koalicija ali samo »Arbeitsmajorität«, to je naposled vseeno. Tudi tisti Slovani, ki so nasprotniki koalicije, ne bodo vstopili v tako večino, če se ne rekonstruira ministristvo tako, da bodo dane garancije, da se ne bo vladalo proti Slovanom in samo na korist Nemcem.

Skrb za državne interese sili vlado, da se bo prilagodila sklepom, ki jih store — ako jih sploh store — načelniki klubov 17. t. m. Država potrebuje denarja, mnogo denarja in skleniti mora trgovinske pogodbe največjega pomena. To so naloge, ki jim vlada ne bo kos, če se bo naslanjala samo na nemško-poljsko večino, in ki jo sili, da skuša dobiti večjo oporo in zaslombo v parlamentu.

Akcija, ki jo je začel načelnik poljskega kluba torej ne more imeti drugega namena, kakor ta, ki smo ga navedli kot v začetku: razširiti in povečati večino v parlamentu s pomočjo Slovanov in doseči sporazumljenje med temi strankami glede take rekonstrukcije ministristva, da bodo zadovoljni tako Slovani kakor Nemci.

Ali bo kaj kruha iz te moke? Težko je na to odgovoriti, zlasti z ozirom na razmerje med Nemci in med Čehi. Ako se ne posreči akcija poljskega kluba, ako tudi to posredovanje ne pomaga in se ne ustanovi velika parlamentarna večina, ki bo obstrukcioniste pritisnila ob zid, potem bodo že v deželnih zborih in na jesen v državnem zboru taki viharji in take krize, da je nemogoče vsako ugibanje o njih koncu.

ne le vse dobre znanee, nego tudi druge povablence. Renati se je približal nekako plaho in jo kratko pozdravil.

»Dolgo vas ni bilo videti,« je rekla Renata.

»Opravki so me zadrževali na Lesnem brdu,« je odgovoril Mihael. Poleg Renate je stal prazen stol. A Mihael ni dal Renati časa, da bi ga bila povabila, naj se vsede. Naglo je izpregovoril nekaj brezpomembnih besed in se umaknil, čim so prišli novi gostje pozdravit hišno gospodinjino.

Renata je z napeto pozornostjo gledala na Mihaela, ko ga je njen mož seznanil z Lenardom. Na Mihaelovem obrazu je hotela čitati kako mu ugaja ta sorodnik njenega moža. Toda na Mihaelovem obrazu se ni spremenila nobena poteza, samo v njegovih očeh je zaplapolalo nekaj, kar si je Renata tolmačila kot začudenje.

Samo najnavadnejše pozdravne besede sta izpregovorila Mihael in Lenard, zelo ceremonijelno, kakor je to zahtevala družabna navada, a oba sta si bila svesta, da ne bodeta nikdar prijatelja.

Prihod ljubljanskega škofa je njim pogovoru naredil konec. Vsa družba je silila naprej, da pozdravi priljubljenega škofa, ki je obiskoval vse priredbe v odličnejših ljubljanskih hišah, se rad mudil v družbi izobraženih dam in tudi sam večkrat

Konferenca 17. avgusta.

Dunaj, 9. avgusta. Glabinski je razposlal danes vabila na konferenco. Razgovor bo veljal političnim razmeram pred sklicanjem deželnih zborov in parlamenta. »Nisem tak optimist«, pravi Glabinski, »da bi mislil, da bo ta konferenca odpravila vse neprilike, ki se kažejo pri sedanjih situaciji. Toda če pridejo vodje strank, še se razgovore in če se razpoloženje zboljša, pa sem zadovoljen in lahko se naprej pogajamo. Izrecnega programa ne prinašam. Konferenca ni niti za vlado niti proti nji ter nima nobenega opravka z govornicami o rekonstrukciji kabineta.«

Dunaj, 9. avgusta. Razen divjakov in soc. demokratov so dobili vabila na konferenco vodje vseh strank. Povabljeni so med drugimi sledeči slovenski poslanci: Kramar, Pacak, Mastalka, Stapinski, Stanek, Udžal, Hruban, Slama, Choc, Masaryk, Ivčević, Ploj, Šusteršič, Romančuk in Wasilko.

Nemška nestrpnost.

Dunaj, 9. avgusta. Češko društvo Komenský je na večerjinski dan napovedal v Hernalsu shod; Nemci pa so že davno pred napovedano uro zasedli lokal in ko so prišli prvi Čehi, so jih dejansko napadli. Policija je nato vdrila v lokal in spodila iz njega Nemce, nakar se je češki shod mirno vršil.

Novi tržaški župan.

Trst, 9. avgusta. V današnji seji občinskega sveta je bil izvoljen tržaški županom s 56 glasovi od 77 advokat dr. Alfonz Valerio, namestnikom pa dr. Hektor Richetti in dr. Hektor Daurant; vsi trije so pripadniki laške liberalne stranke.

Ovadbna proti Nastiću.

Sarajevo, 9. avgusta. »Srpska Rijeka« piše, da je neki urednik vložil proti Nastiću ovadbo zaradi zločina zapeljavanja k umoru in javnemu nasilstvu. Ovadbna se opira na dejstvo, da je Nastić iskal pomočnikov za bombe atentate v Sarajevu. Ovadbna navaja tudi priče.

Kreta.

Pariz, 9. avgusta. Tukajšnji odločilni diplomatični krogi smatrajo za potrebno, da se končno definitivno uredi vsa vprašanja, ki so nastala vsled kršitve avtonomije

po kretske vladi od lanskega oktobra do 27. julija letos.

Petrograd, 9. avgusta. Zunanji urad računa z grško-turško vojno. Turčija ravna tako, da je videti, da hoče vojno. Dvomljivo pa je, da bo imela kaj realnega dobička, tudi če Grško premaga.

Carigrad, 9. avgusta. Proti-grški bojkot je vsak dan hujši. V Rodostu so zaprečili, da ni mogel pristati grški parnik.

Pariz, 9. avgusta. Vlasti — pokroviteljice so odgovorile na turško noto, da naj jim Turčija predloži nameravani statut v pregled. S tem bi bila vojna nevarnost vsaj za prvi trenutek odstranjena, kajti vlasti priznavajo s svojim odgovorom, da Turčija kot suveren na Kreti lahko izda ustavo, kar pomenja velik diplomatičen uspeh Turčije.

Španija.

Notranji položaj.

Barcelona, 9. avgusta. Vključitvijo najbrže ne bo mogoče, če vlada ne bo dovolj uporniki zažgali dve tovarni in streljali na gasilce. Šele vojaštvo je razglašalo demonstrante. Bati se je, da zopet izbruhne generalna stavka, katero so obljubili podpirati tudi Karlisti.

Boji v Maroku.

Madrid, 9. avgusta. Pogajanja zunanjega ministra s poslanikom maroškega sultana so bila doslej popolnoma brezuspešna.

Generalna stavka na Švedskem.

Stokholm, 9. avgusta. Vlada je izdala izjavo, v kateri opominja k miru in redu. Obžaluje, da sta obe stranki odklonili njeno posredovanje; na ta način bo časten mir tem težji. Vlada izjavlja, da bo javni red branila z vsemi sredstvi.

Stokholm, 9. avgusta. Vsled velike vročine je pomanjkanje ledu prav občutno, kmalu ne bo nobenega svežega živeža dobili. Največ trpe trgovci, ker delavci sedaj kupujejo le zelo malo.

London, 9. avgusta. »Daily Telegraph« javlja iz Stokholma: Doselej sicer še ne primanjkuje živeža, toda cene so neizmerno visoke. Prebivalstvo je mirno, bati pa se je, da izbruhne strast. Tu ni več mogoče dobiti orožja za nobeno ceno, vse je razprodano. Stavkujoči odklanjajo

vsako pogajanje, dovolili so pa grobarjem pokopavati mrljice. Vodja socialistov Branting pravi, da stavka ne bo končana v enem tednu. Najbrže ne bodo imeli iz tega konflikta nobenega dobička ne industrijalci ne delavci.

Stokholm, 9. avgusta. Glavni stavkarski odbor bo jutri pozval vse gostilne in pekarije, da prenehajo z delom. S tem bi generalna stavka zadobila nepregledne posledice.

Stokholm, 9. avgusta. Vzrok stavki leži v sledečem: Med švedskim delavstvom vre že delj časa. Znižanje plač in mezd, ki so ga delodajalci sistematično proizvajali, je bil zadnji povod za to ogromno solidarnostno stavko, katere se sedaj udeležuje nad 300.000 delavcev.

XXIV. glavna skupščina družbe sv. Cirila in Metoda.

(Dalje.)

Blagajnikovo poročilo se glasi: Čast mi je, poročati Vam ob 24. veliki skupščini o denarnem poslovanju — družbe sv. Cirila in Metoda za leto 1908. Kakor razvidite iz tiskane računa, imela je družba sv. Cirila in Metoda leta 1908 dohodkov 136.268 K 69 v, potroškov pa 93.483 kron 72 v in je znašal prebitek koncem računske dobe 42.784 K 97 v, kateri se je prenesel na novi račun za leto 1909.

Leta 1907. imela je družba dohodkov 95.151 K 03 v in presegajo tedaj dohodki zadnjega leta one iz leta 1907. za 41.117 K 86 v; nasprotno pa so znašali potroški 1907. leta 76.160 K 67 v in presegajo tedaj potroški zadnjega leta one iz leta 1907. za 17.323 K 05 v. Da so se tudi naše podružnice ojačile, dokaz temu, da znašajo prispevki podružnic 49.026 K 80 v, dočim so znašali leta 1907. 36.106 K 55 v in so se tedaj pomnožili za 12.920 K. Podružnice je delovalo 122, tedaj 19 več nego leta 1907. Od teh odpade na Kranjsko 59, na Štajersko 42, na Koroško 5, na Goriško 11, na Trst in okolico 5, skupaj 122. Na vsak način pa štejemo premo podružnice; skrbeti bode tedaj treba, da se v vsakem večjem slovenskem kraju ustanovi nova podružnica.

Na Kranjskem je najkrepkejša delovala šentjakobsko-trnovska podružnica, ki je izkazala 2282 K 50 v

LISTEK.

Zadnji rodovine Benalja.

Povest.
(Dalje.)

IV.

Domača zabava v hiši barona Evzebijja Benalje je privabila vso ljubljansko gospodo. Samci so po takratni navadi prišli zgodaj, kajti običaj je zahteval, da so zbrani okrog hišnega gospodarja asistrali sprejemanju gostov ter došle dame peljali do hišne gospodinje.

Med prvimi, ki so prišli, je bil baron Lenard Benalja s svojima sestrama. Starega Evzebijja je nekoliko zazeblo, ko je svoje sorodnike zagledal pred sabo, kakor ga je zazeblo vselej, kadar je moral pogledati svojemu netjaku v oči.

Ko je bilo zbrano že lepo število gostov, je vstopil Mihael Kržinar. Nihče ga ni pričakoval, da celo nekoliko pozabljen je že bil, ker se več tednov ni prikazal v mestu in se ni čulo ničesar drugega o njem, kot da na Lesnem brdu meri hlode in hodi na lov.

Mihael je izgledal utrujen, kakor da se je mnogo mučil s težkim delom, a bil je izjemoma prav zgovoren in je prijateljsko pozdravil

prišel v škofiji zabave, na katerih se je prav tako veselo plesalo, kakor v zasebnih hišah. Pozdravljaj je z ljubeznivostjo finega moža, zdelo se je, kakor da ima za vsakega posameznika poseben usmev in poljubil baronici Renati roko.

Vsa družba povablencev se je strnila okrog škofa in baron Evzebij je hitel mu predstaviti tiste, ki jih škof še ni poznal, največ le mlada dekleta. Tudi Lenard in njegovi sestri sta bili predstavljeni škofu. Premotril jih je s hitrim, a ostrim pogledom in se potem obrnil do barona Evzebijja.

»Kje pa ste doslej skrivali svoje sorodnike, da se niti vedelo ni, da so na svetu?« je šegavo vprašal škof: »Mislim sem vedno, da ste vi zadržali svojega rodu; sedaj imam upanje, da slavno ime barona Benalja še dolgo ne izgine.«

Evzebijja je spravilo škofovo vprašanje v veliko zadrego, a na srečo mu ni bilo treba odgovoriti, ker je vsa družba govorila obenem in je tudi Lenard hitel pripovedovati, da je živel na kmetih in se preselil v Ljubljano samo zaradi sester.

Škof se je vsedel poleg baronice Renate in kramljal z njo prav prijateljsko. Dočim je mladino nagovarjal, naj se ne da motiti po njegovi navzočnosti, nego se naj zabava in kratkocasi, kakor ji je drago.

»Najbolj mi ugaja mladina, ki je vesela,« je dejal škof. »Mladi svet

naj se veseli življenja; taka mladina, ki ne ljubi zabav in plesa, ki je resnobra in kritična, mi ni všeč; samo ljudje, ki se znajo smejati in veseliti so dobrega srca.«

Skoro celo uro je ostal škof v hiši barona Evzebijja. Za vsakega, ki se mu je približal, je imel prijazno besedo, vse njegovo vedenje je pričalo, da je bil salonski mož. A nihče ni zapazil, kako bistro in kritično je motril zbrano družbo in kako vprašujoče je večkrat obstal njegov pogled zlasti na Lenardu in na njegove sestre.

Ko se je škof že poslavljaj, je zagledal Mihaela Kržinarja. Nasmehnil se mu je, ga pozdravil z očmi in z roko in mu dal za glavo znamenje, naj mu sledi. Zapazila je to družba in vsled tega ni silila v predsobo, kamor je Mihael sledil škofu. Samo baron Evzebij je hotel spremiti škofa do stopnice, a škof je to odklonil.

V tem, ko je vsa družba ugibala, kaj da moreta škof in Mihael Kržinar imeti tako nujnega govoriti, je škof v predsobi položil Mihaelu roko na ramo.

»Kje ste bili toliko časa, prijatelj?«

»Na Lesnem brdu, Vaša milost,« je odgovoril Mihael.

»Torej kupijske stvari,« je menil škof. »No, to je prav. Povedati Vam moram namreč, da sem bil nekoliko v skrbeh za Vas.«

»Kako to?« se je začudil Mihael.

»Kaj se je takega govorilo, da ste bili Vaša milost zame v skrbeh?«

»Govori se, ljubi prijatelj, da se hočete poročiti z gospo Terezijo Ahčinovo. Lepa je, mlada je in bogata, a dovolite mi, ljubi prijatelj, da Vam povem svoje mnenje: za Vas to ni prava žena.«

Mihael je odstopil za pol koraka, njegov obraz se je zresnil in pogled njegov je postal teman.

»Dovolite mi, Vaša milost, spoštljivo opomnjo, da sem že šestindeset let star in torej zmožen sam izbrati ženo. Gospa Terezija Ahčinova hodi k maši, k spovedi in k obhajilu, je torej dobra katoličanka in sodim, da s cerkvenega stališča ne morete ničesar reči proti njej. Sicer pa se mi zdi, da v zakonskih zadevah nimam dolžnosti, poslušati svete.«

»Kržinarji ste vsi strašni ljudje,« se je smejal škof z vso dobrohotnostjo, dasi so bile Mihaelove besede malo uljudne. »Poznal sem Vašega starega očeta in poznam vašega očeta; vi ste ravno taki, kakor ona dva. Ponosen in samosvoj. Vidite, Mihael, to mi ugaja, take ljudi imam jaz rad. Dovolite mi pa vendar, da povem, zakaj mislim, da bi gospa Ahčinova ne bila prava žena za vas.«

»Prosim pa, Vaša milost, da pri tem ne razalite gospe Ahčinove,« je z vso resnobo rekel Mihael.

(Dalje prihodnja.)

dohodkov, na Štajerskem ženska podružnica v Ptuj, ki je izkazala 1304 krono 60 v dohodkov. — Na Koroškem šele lani ustanovljena podružnica v Borovljah, ki je imela 200 K dohodkov, na Gorškem moška podružnica v Gorici, ki je izkazala 1700 K dohodkov, na Tržaškem moška podružnica v Trstu s 7405 K 12 vin. dohodkov, katere je poleg ženske podružnice v Trstu (ki je imela 3484 K 79 v dohodkov) bila najagilnejša in najbolj delavna in ji za to tudi v preteklem letu pristojno prvo mesto med vsemi podružnicami.

Od podružnic na deželi pa je najbolj delovala ona v Velikih Laščah, ki je imela 1286 K dohodkov, dokaz, kako more prosperovati podružnica, če so člani prepojeni domovinske ljubezni. Tudi v zadnjem družbenem letu nas niso pozabile rodoljubne naše občine, — denarni zavodi in narodna društva, ter so nam naklonili podporo v zensku 6917 K 60 vin. tedaj za 2534 K 73 v več nego leta 1907.

Slovenski časniki so nabrali za družbo 12.839 K 06 v. in med temi »Slov. Narod« 11.935 K 34 v. Ti dohodki presegajo one iz leta 1907 za 6271 K 36 v. tedaj skoraj za polovico. — Prodaja družbinih užigalic se je tudi v zadnjem letu dobro obnesla, dobili smo celih 6000 K. Računski listki so nam donesli 5519 K 53 v. tedaj za 4663 K 77 v. več nego leta 1907. Prepričan pa sem, da se bodo dohodki iz računskih listov še bolj pomnožili, če bomo dosledno zahtevali po vseh slovenskih gostilnah in kavarnah naše računске liste.

Družbeni nabiralniki so nam dali 141.38 K 24 v. dohodkov, ker so nam donesli leta 1907. le 1318 K 56 vin. so se ti dohodki pomnožili za 12.818 K 68 v. Narodnega koleka se je razpečalo za 8404 K 13 v. tedaj za 3457 K 90 v. več nego leta 1907.

Potroški za šole in druge družbine zavode so znašali 56.074 K 78 v. tedaj za 6224 K 28 v. več nego leta 1907.

Ko govorim o denarnem poslovanju naše družbe, moram še posebej omeniti sledeče veselje pojave. Lansko leto priredili sta na korist naše družbe ljubljanski ženski podružnici Sentjakovski - franciskanske in Sentjakovski - trnovske v »Narodnem domu« veliko veselico naslovljeno »izza kongresa«, ki nam je naklonila 4365 K. — Naj bode tedaj iz tega mesta izrečena še enkrat vsem tistim damam, na čelu jim gospej Franji dr. Tavčarjevi, iskrena zahvala za ves njih trud in delo, s katerim so vprizorile to krasno veselico. Dokler nas podpirajo v našem boju za narodne pravice v tako obilni meri naše rodoljubne žene, nisne se zgrubljene.

Pa tudi naši bratje na obalah sinjega Adrijskega morja, na katere iz zadnjih časov sem gleda z opravičenim ponosom ves slovenski svet ter se divi nad uspehi, katere so v svojem narodnem boju dosegli, nas niso pozabili. Priredili so na korist naše družbe sijajen ples, ki nam je prinesel 1642 K dohodkov. Hvala iskrena tudi vam, dragi bratje, ki uvažujete delovanje naše družbe.

In kaj naj porečem o naših ameriških bratih, ki so s solzami oči zapustili svojo domovino ter šli v daljno Ameriko, da se tam oprogmotno v boju za življenje! Tudi v daljni Ameriki niso pozabili na svojo staro slovensko domovino, ter pazno zasledujejo vse naše delovanje. V svoji domovinski ljubezni sponinjali so se nas ob raznih veseljih in žalostnih prilikah ter naši družbi doposlali 440 K. Če pomislimo, kako težko si služijo ti naši rojaki denar, mora nas njih dar naravnost ganiti. Hvala tedaj tudi vam, iskrena hvala, ki veste ceniti tudi na tujih tleh pomen naše družbe.

Dne 29. sušca lanskega leta zamrl je v Trzinu doslej največji dobrotnik in mecen naše družbe — inženir Viljem Polak. Mož, ki je veliko let živel v tujini, ni pozabil svojega naroda, zasledoval je tudi na tujem naše žalostne razmere ter velik del svoje imovine velikodušno naklonil naši družbi sv. Cirila in Metode, dobro vedoč, da je stremljenje družbe ohranitev in okrepitev slovenskega naroda. V sled zapuščinske razprave znaša to njegovo volilo družbi 190.187 K 04 v. posebej pa je volil otroškemu vrtu v Trzinu, katerega vzdržuje naša družba, znesek 2000 K z določilom, da se naj obrestit te glavnice uporabijo vsako leto ob sv. Miklavžu za nakup obleke in drugih potrebščin ubogim otrokom tega vrtca. Po vsebini njegove oporoke sme družba uporabljati le vsakoletne obresti te glavnice za svoje namene, obresti pa ji pristojajo šele po smrti njegove gospe vdove in odnosno njegove sestre in stopi potemla-kem družba v užitek teh obrestit šele po smrti njegove gospe vdove in odnosno sestre. To je največje volilo, katero se je doslej naklonilo naši družbi, in dokler ne izgine zadnji Slovenec iz zemeljskih tal, živel bo njegov spomin med nami, družba sv. Cirila in Metode pa se ga bo ved-

no hvaležno spominjala kot svojega največjega dobrotnika.

(Dalje prihajajo.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 10. avgusta.

— Iz deželnega odbora. Deželni odbor je zavrnil zahtevo mesta ljubljanskega, da bi se prodali dve parceli »Ljubljanski kreditni banki« od bivšega sveta, katerega je občina pridobila od nekdanjega vojaškega preskrbovališča. Sedaj imajo besedo ljubljanski davkoplačevalci.

— Klerikalna vojska zoper dr. Ploja ni samo jako humoristična, nego tudi poučna, ker pravi kako velikanski strah imajo klerikaleci pred izrednimi možnostmi dr. Ploja in njega velikim vplivu v vseh političnih krogih. Pravo križarsko vojno so začeli proti njemu, z betom so za njim, a dr. Ploj se zanje niti ne zme-ni. Iz tuljenja in civilnega klerikalnega časopisja bi človek skoro sklepal, da je dr. Ploj bil tista moč, ki je klerikalece tako postavil na dilo, da se jim je kar »za obesiti«. Ako je to res, potem je izvršil mojstrsko diplomatično akcijo. Sinoči ga zopet napadajo, da je zoper edinstvo s klerikalci. Upamo, da je to res. Edinstvo s podkupljenimi nemškutarske šparkske, edinstvo z zavazniki kranjskih nemškutarjev, edinstvo s temi najpoddlejšimi denuncijanti, ki so na nas klicali vse rable, sami pa so na shodu v »Unionu« govorili tako veleizdajstva in žaljenja veličanstva, da bi jih bili morali žandarji uklenjene gnati v kriminal, edinstvo s takimi ljudmi je nemogoča. Siti smo te edinstvo do grla. Klerikaleci poznajo edinstvo samo v tem smislu, da bi jim naprednjaki delali tlako pri zasledovanju njihovih osebnih koristi. Ko se je septembra meseca iz svežih grobov narodnih mučnikov še kadila slovenska kri, smo klerikalcem ponudili roko v spravo, za skupno delo za narod. A klerikalcem je bolj dišal denar »Kranjske šparkske« in zavazništvo z nemškutarji, kakor skupno delo za narodov blagor. Za šparkske so šli v boj, naprednjake pa so denuncirali na vse načine kot revolucionarce in veleizdajalce in s tem največ pripomogli, dajo bili slovenski izredniki tako kruto kaznovani, prehlalcem slov. krvi pa se ni zgodilo ničesar. Nikdar bi ne bile izrednike zadele tako strašne kazni, ko bi bili klerikaleci stali na naši strani, ko bi bila vsa dežela edina. A klerikaleci so raje slovenske moze pehali v ječo in samo da so ohranili Schwarzja in ostali v milosti pri šparksu in pri nemškutarjih, niso hoteli ničesar vedeti o edinstvi. Zdej pa, ko so v največji stiski, zdaj, ko so se s svojo nespretnostjo zakopali do grla v blato, zdaj ko potrebujejo pomoči, kakor potapljač se človek, zdaj kliče po edinstvi. Naprednjaki naj jim rešijo, naprednjaki naj jim pomagajo zopet na noge — da bodo potem zopet uganjali politična lopovstva. Toda naprednjaki niso več tako sentimentalni, kakor so časih bili in se lepo zahvaljujejo za edinstvo s takimi ljudmi, kakršni so klerikaleci. Če je tudi konservativni dr. Ploj zoper edinstvo s klerikalci, je to zanj le častno.

— Značilno! Deželni šolski svet kranjski je dospel sedaj že tako daleč, da se uradno povprašuje, kako izvršujejo učiteljski kompetenti svoje verske dolžnosti. Kmalu bo vitez Kaltenecker pobiral spovedne listke pri učiteljih!

— Čukarija v Kamniku. Preteklo nedeljo smo imeli Kamničani čast, da smo videli papeževo armado. Bila je precej velika, saj se je tudi povdarjalo, da je zbran ogromen del te armade. Če je pa to bil ogromen del, česar nimamo vzroka dvomiti, potem se nam pač ni treba bati groženj raznih žegnanih in nežegnanih govornikov. — V »Slovenec« se je zabavljalo, ker se ni priredila posebna maša za skupščinarje Cirila Metodove družbe. »Čuki« so imeli svojo mašo, vendar po našem mnenju maše niso bili deležni, akoravno so bili ves čas navzoči. Ozirali so se okrog, na njihovih obrazih ni bilo zapaziti niti sence pobožnosti, niso imeli niti molkov niti mašnih knjižic, kakor se spodobi za pravovernega kristjana. Če so bili deležni maše »Čuki«, potem so jo bili deležni tudi konji, na katerih so sedeli Jeločnik, Tomanov Tine in Mesarjev Johan. Po maši so se zbrali na Mestnem trgu. Frater Jeločnik je dal povelje »Musik!« Ironični klici »Musik«, »Musik!« izmed nečukarskega občinstva so pripravili fratra Jeločnika k zavesti, da mora vsaj na tak imeniten dan igrati vlogo slovenskega narodnjaka. Zelo srmežljivo je nato dal povelje tudi v slovenskem jeziku. Nastopili so razni govorniki. Namestnik deželnega glavarja dr. Lampe je bil za ta dan popolnoma odslovlil božjega namestnika. Bil je samo ošabni, vsemogočni glavarjev namestnik. Grozil je, da bodo »Čuki« prisilili tudi mestne župane, da bodo dostojno sprejemali in

pozdravljali »čukarske« falange. Bil je grozno užaljen, ker mu ni šel župan dr. Kraut vsaj do Homca naproti poljubiti njegove blagoslovljene roke. Bil je čuden prizor. Nad govornikom podoba Križanega, ki je učil svoje učence ponižnosti, in ki je sam dal najlepši zgled ponižnosti, dober meter pod Križanem pa je grozil njegov namestnik županu, ker ga ni ta sprejel kakor kakega egiptovskega faraona. Bila ga je sama ošabnost! Župan Mejač iz Komende je pretakal bridke solze, ker ni mogel pozdraviti udeležencev v imenu vseh županov kamniškega okraja. Govoril je tudi o svoji veliki ljubezni. Učitelj Grmek v Komendi mu to lahko izprieča. Dr. Korošec je povdarjal, da hočejo pod zastavo čukovsko braniti slovensko mejo, kakor doslej tako tudi v bodoče. To zagotovilo nam daje malo upanja. Pod zastavo klerikalizma so izginili milijoni našega naroda. Po-vejte nam, vi najnovejši narodnjaki, kako so branili slovensko mejo vaši žegnani predniki takrat, ko še ni bilo razven duhovnika nikake slovenske inteligence! — Popoldne je obiskal svoje mladiče škof Anton Bonaventura. Tudi glavar Kresse se je udeležil veselice gotovo zato, ker klerikaleci niso — vladna stranka. — Res, vsega obudovanja je vredno, kako voditelji klerikalizma spreminjajo svoje nazore. Ni še tako dolgo, ko so duhovniki proglasili narodnostno idejo za paganstvo, ko so rohneli zoper telovadbo sploh, ne samo zoper sokolstvo. In danes? Delajo se najhujše narodnjake, ustanavljajo telovadna društva! Sedaj imajo krščanske zadrage, krščanske hranilnice in posojilnice, krščanske ščame, krščanske narodnjake, krščanske telovadce, krščanske socialiste; nimajo pa še krščanskih svobedomislicev in krščanskih anarhistov, pardon, imajo že tudi te, samo organizirani jih je še treba. Res, čudili bi se, če bi ne vedeli, da je vse to le grdo hinavstvo, ki ima samo ta namen, da se obdrži narod slovenski v duševni temi in v rimsko-nemškem robstvu!

— Veleizdajniški proces v Zagrebu. Na včerajšnji razpravi je predlagal obtoženec Bekić, naj se zašlihi kot priča račelnik zagrebske policije Sporčić in sicer o Nastievihih potovanjih. Nadalje je predlagal, da se zašlihi kot svedoka dr. Lazar Car, predsednik »Hrvatske sokolske zveze« in dr. Josip Scheiner, predsednik »Zveze čeških sokolskih društev«. Zagovorniki dr. L. Mazzura, dr. Miljušević, dr. Winter in dr. Hinković so nato predlagali okrog 100 razbremenilnih prič.

— Iz šolske službe. Prov. učitelja v Škofji Loki gđe. Ivana Valenčič je imenovana kot taka za ljudsko šolo na Dobravi pri Kropi. Za provizoričnega učitelja in voditelja enorazrednice v Ajdovnici na Dolenskem pa je imenovan dovršen učiteljski g. Ivan Muhar.

— Iz štajerske politične službe. Mariborski okrajni glavar Marij grof Attems je imenovan za dvorne svetnika pri tržaškem namestništvu. Na njegovo mesto pride baje celjski okr. glavar baron Müller, v Celje pa ptujski glavar Weiss pl. Schleussenburg.

— Odgovor Rosseggerju: Za obrambeni sklad družbe sv. Cirila in Metode so se nadalje zavezali plačati po 200 K sledeči p. n. gg: 266. Klub »Narodni Pipec« v Mariboru; 267. dr. Ernest Dereani, zdravnik v Gorici; 268. Ženska podružnica Ptuj (plačala 117 K); 269. Janko Bleiweis vitez Trsteniški; 270. Neimenovani iz mariborske okolice; 271. dr. Karel Triller, odvetnik v Ljubljani; 272. Lavoslav Cvetnić, e. kr. pošt. oficijal v p. v Ljubljani; 273.—277. Uradniki mestne hranilnice ljubljanske 5 x 200 = 1000; 278. Zupanstvo v Ajdovščini; 279. Beranič Davorin, abs. phil. in Mirko Vasilij abs. phil. iz Grada; 280. Andrej Gabršček, trg. Gorica; 281. Ivanka Gabršček, soproga trg. v Gorici; 282. Simčič Vincenc, kmet v Ločah pri Beljaku; 283. Knez Iván, veletržec Ljubljana (plačal 200 K); 284. Anton Zure, trgovec Črnomelj; 285. Neimenovana iz Dolenjske; 286. Bregant Jurij, nadučitelj v pok. Maribor; 287. dr. M. Lemež, Slov. Bistrica; 288. Ivan Murnik, ces. svetnik v Ljubljani; 289. Brus Lavoslav in Zorman Ivan, dijaka v Ljubljani; 290. in 291. Robert Kollmann, veletržec in posest. Ljubljana (plačal 2 x 200 = 400 kron); 293. Anton Urbančič, posestnik Čatež pri Vel. Loki; 294. Julij Treo, Malavas pri Trebnjem; 295. Skupina rodoljubov iz Trsta (plačali 200 K); 296. Žiberna Anton; 297. Ignacij Čokl, učitelj v Kostrivnici; 298. I. V. iz Ljubljane (plačal 200 kron); 299. Neimenovani Novomešan (plačal 50 K na račun); 300. Podružnica družbe sv. Cirila in Metode v Slov. Gradcu; 301. Akademiki slov. iz Slov. graškega okraja; 302. Jak. Blažon, oficijal v Slov. Gradcu; 303. Neimenovani iz Slov. Gradca; 304. Ivan Kac, župan v Šmartnem pri Slov. Gradcu; 305. dr. I. Eržen, Gorica; 306. Neimenovani iz Litije (plačal 200 K); 307. Neimenovana

gospodična iz Ljubljane; 308. dr. Fr. Horvat, e. kr. notar v Brežicah (plačal 200 K).

— Nadvojvoda v Ljubljani. Danes je prisel v Ljubljano nadvojvoda Karel Franc Josip. Nastanil se je v hotelu »Union«.

— Odličen francoski pisatelj v Ljubljani. Pred nekaterimi dnevi je obiskal naše uredništvo znani francoski publicist Gabriel Louis-Jaray, prislušnik francoskega državnega sveta. Louis-Jaray se peča pred vsem z avstrijskimi in jugoslovanskimi razmerami in je eden izmed najmarljivejših in najnadarnejših pisateljev, ki jim je središče šola političnih znanosti v Parizu. Posebno se zana za Slovence, katerih pokrajine je prepotoval že pred leti in napisal je ob tej priliki zanimivo razpravo: »Antour de Trieste«. Tokrat se bavi z gospodarskimi problemi. Namerava proučevati železnično vprašanje na jugu Avstrije in vpliv, ki ga bodo imele nove železnične proge na razvoj gospodarstva. Samoumevno je, da se obenem bavi tudi z narodnimi in socialnimi razmerami. Louis-Jaray, ki je odpoval v soboto iz Ljubljane v Zagreb, se je jako laskavo izrazil o povsem modernem značaju slovenske stolice.

— Častno darilo slovenskim tekmovalcem v Luksemburgu in slika telovadcev sta razstavljena v izložbi trgovine Gričar & Mejač. Vodja vrste: dr. Murnik; tekmovalci: Fuchs (Metlika), Perdan (Novo mesto), Priston (Škofja Loka), Rabič (Vrhnika), Thaler in Vidmar (Ljubljana); sodniki: Bukovnik (Ljubljana), Novak (Idrija).

— Čast, komur čast. Iz Vodmata nam pišejo: Gospod Anton Fortić nekdanji liberalni agitator postal je kar čez noč najljubejši klerikalni znaj in najraje bi vse pohrustal, kar je naprednega! Pa kako tudi ne. Sedaj bo hodil (baje je postal najintimnejši zaupnik dr. Lampeta) skontat loterijsko posojilo na mestni magistrat, posebno natančno bo pregledal glede klavničnih pristojbin, v deželni bolnici bo odstavil in nanesel strojnike in bogve kaj še vse. Lep značaječek je ta Tonček. Svoje prejšnje prijatelje sedaj brez povoda okoli obira, dovolj je, da še rodnemu bratu ne priznane. Sedaj zabavlja radi vodomerov v Vodmatu, za časa državnozbornih volitev je pa vpil skozi okno svojega stanovanja (Tomazičeve hiše) »Kdor ne voli Hribarja bo dobil takoj vodomer v hišo«. Naravnost rečeno, da človek ne ve ali je znorel ta moč, ali kaj mu je! Ako bi dajali za izmišljenost odlikovanja, bi moral dobiti gospod Fortić krono z briljanti. Bodimo pa kratki: »Piši, kar hočeš, zabavljaj in zabad kolikor hočeš, odgovarjati ne bode nihče — ker sedaj te poznamo; ko te pa bodo tudi oni, katerim sedaj služiš, te bodo tudi siti do grla! Mi smo te bili že zdavnaj!

— »Tabor« narodnega delavstva. Zbirali so se na tabore že nekdanji Slovenci in skupno zahtevali svojih stanovskih pravic in pravice svojega jezika. Pod tem velepomembnim naslovom je pa zbrala v nedeljo »NDO« narodno slovensko delavstvo, sinove in hčere trpečega stanu, ki so ostali zvesti besedi, v kateri jih je odgojila mati. Prva je bila veselica, ki jo je v tem smislu priredila »NDO«, prvič je sklicala svoje člane in somišljenike na tabor, da si slovensko delavstvo odpočije v prijetni domači družbi za par hipov od morečih skrbi. Na lepo in okusno okrašenem vrtu Narodnega doma so se začeli zbirati gostje že zgodaj popoldne. Ob obeh straneh vrta so bili postavljeni lični šotori, v katerih so nudile dražestne gospe in gospodične veselim gostom najrazličnejših okrepčil; prodajale pa so tudi različne spomine in raznovrstne predmete za medsebojna darila. Cvetličarno in sladšičarno je vodila ga. Juvanov; pomagale pa so ji gđe Verič Mar., Verič Fr., Planko Fr., Klemenčič Fr. in Lozej Marija. Poleg je bil zanimiv šotor »pri Ribenčanu«, kjer so prodajali okusno izdelano suho robo in domači »leot«. Vodila je kupčijo ga. Feldsteinova in gđe. Lozejeva in Milka Höher. Pod »Skaleo« so točile rujno vince, ki ga je preskrbel »Zveza slovenskih zadrug«, pod vodstvom ge. Pipeve ter gđe. Felberjeva, Linhardtova, Seljakova in Mrakova. Poleg paviljona je stal muzej, kjer je bilo videti najrazličnejše zanimivosti, nanašajoče se na naše slovenske razmere. Srečolov, za katerega se je zbralo izredno veliko res lepih daril, je vodil g. Kralj, pošto in tobakarno pa sta oskrbovali gđe. Brigita Jenkova in Tončka Fortunova. Na drugi strani je bil šotor za abstinence a la Rev. Crake in Mr. Stephens pod vodstvom gđe. Banove, Gregoričeve in Mici Jančigajeva. Okusna jedila se nudile v ličnem paviljonu za jestvine ga. Igličeva ter gđe. Dobrotova, Ravnikova in Jesenkova, »pri Janezku« pa so zopet pridno točile gđe. Goršičeva, Lutkova, Saččeva in Bogatajeva. Vse so bile ljubke in postrežljive in so pripomogle k splošni zabavi, kakor tudi k gmetnemu uspehu ve-

liko. Ob zvokih priznane dovršeno izvedenih glasbenih točk, ki jih je izvajal orkester »Slovenske Filharmonije«, se je polnil vrt, med odmorima se je začel živo življenje in vesela zabava. Iz prijaznosti sta tudi sodelovala slovensko delavsko pevsko društvo »Slavec« in slovensko pevsko društvo »Ljubljanski Zvon«. Izmed pevskih točk naj pred vsem omenimo Zajčovo »Slava delu«, za veselice jako primerno izbran moški zbor, ki ga je pel oddelek »Slavec« pod vodstvom kapelnika Beniška s priznano dovršenostjo. Ravno tako se je odlikoval »Ljubljanski Zvon« s krasnim Novakovim moškim zborom »Gorski kraj«. Osobito zasluži vso pohvalo tenorski samospev g. Lumbarja. Vsa čast! Isti zbor je pel tudi Hudovernikovo »Zvezdo«, v kateri smo zopet enkrat čuli znanega nam baritonista gosp. Stamerja. — Petje je bilo izborno. Po vrtu je plulo veselje, raslo in naraščalo je živo vrvenje, šumenje, donelo je petje in zvenel je nagajiv smeh. Posebno čarobno je bilo, ko so se prižgale luči in lampijončki, da je ves vrt zažarel v bajnem sijaju. Med gosti so prodajale pridne gospodične srečke in razglednice. Višek pa je dosegla veselica, ko so dospeli še gostje, ki so se vrnili s sokolske slavnosti iz St. Vida in s skupščine Ciril - Metodove družbe iz Jesenic. Burno in navdušeno jih je vse pozdravljalo in nemudoma pritegnilo v krog vesele zabave. Za nabavo izobraževalnih sredstev vajejske skupine N. D. O. so prodajali javnici in gospodične srečke za bac-ka, katerega so v posebno veselje otrok vodili okrašenega po vrtu in za katerega so nabrali res tudi lep skupček. Nato se je vršil slavnostni govor, v katerem je gosp. Skrlj najprej prebral pozdravno brzojavko dr. J. Mandiča, nato pa v krepkih in jedrnatih besedah očrtal pomen N. D. O. in bodril slovensko delavstvo, da se združi v samostojno močno falango, v okrilju N. D. O., ki se bo potrudila mu dati to, kar nudijo druge socialne stranke le v frazah. Sledile so številne napitnice in navdušeni odgovori. Mladi svet se je pridno vrtel v areni, spremenil v plesno dvorano, kjer je neumorno igral »Tamburaški klub« iz Spodnje Šiške. Pozno v noč je rajala neprisliljena vestranska zabava, ki je nudila udeležencem obilo razvedrila, organizacijo pa podprla gmetno in moralno. Krasno se je obnesla I. njena veselica in v očigled dobri stvari želimo N. D. O. in slov. narodnemu delavstvu še več tako uspešnih prireditiv.

— Ruski učitelji in učiteljice v Ljubljani. V nedeljo ponoči se je pripeljala v Ljubljano petja skupina ruskih učiteljev in učiteljic pod vodstvom profesorja trgovske akademije v Tuli gosp. Nikolaja Dampelja. Na kolodvoru jih je sprejel gosp. učitelj Rudolf Skulj. Včeraj so si ogledali Ljubljano, razne šole, učiteljsko tiskarno, muzej in druge zanimivosti. Povsodi so jih spremljevali gosp. arhivar Anton Askere in skupina slovenskih učiteljev in učiteljic. Zvečer je bil v dvorani hotela »Tivoli« prijateljski sestanek. V županovem imenu je pozdravil ruske goste gosp. arhivar Askere, v imenu »Ruskega kružka« gosp. dr. Lavrenčič, v imenu slovenskega učiteljskega pa gosp. R. Škulj. Zahvalil se je za pozdravih vodja ekskurzije gosp. profesor Dampelj. V svojem govoru je naglašal, da so prišli ruski učitelji in učiteljice v Ljubljano takorekoč z zavazanimi očmi. Za slovenski narod so jedva znali, kamoli, da bi ga spoznali. Prišedši v Ljubljano pa so se prepričali, da biva tu bratski, visoko kulturni narod, ki goji iskrene simpatije do Rusov in ki želi, da bi se kulturne vezi med slovenskim in ruskim narodom čim najbolj poglobile. V občevarju s svojimi slovenskimi tovariši so se ruski gostje prepričali, da žele Slovenci najboljšo in najisjajnejšo bodočnost ruskemu narodu. Ruski izletniki so »Slovenec« za ta bratska čustva iz sreča hvaležni. Iz Ljubljane odhajajo srečni, da so na dolgem, trudopolnem potovanju našli brate po krvi in jeziku, ki so jih sprejeli z odprtimi rokami. Da bi se mogli za bratski sprejem vsaj deloma oddolžiti, žele ruski izletniki, da bi se jim kdaj ponudila prilika, pozdraviti v svoji sredi slovenske tovariše, ki so lahko zagotovljeni, da bodo sprejeti z najiskrenejšo bratsko ljubeznijo. Gosp. Dampelj je končno napil slovenskemu učiteljsstvu in srečni bodočnosti slovenskega naroda. Gosp. učitelj Krasnov je prslovil slovenski narod, ki stremi po svobodi in napredku ter napil slovenskemu bratstvu in slovenski vzajemnosti. Nato so ruski gostje zapeli nekaj ruskih pesmi, ki so privabile množico slovenskega občinstva v dvorano. Na izrečno željo gostov je improvizirani pevski zbor zapel več slovenskih pesmi, ki so med Rusi vzbudile splošno pozornost. V imenu Slovencev se je poslovil od ruskih gostov gosp. arhivar Askere, želeč jim srečno pot ter izražajoč nado, da se bodo, prišedši v domovino, še ved-

no radi spominjati svojega bivanja med Slovenci. Ruski izletniki so se danes zjutraj odpeljali preko Jesenice na Dunaj, odkoder se vrnejo preko Varšave v Rusijo. Med izletniki je 33 učiteljev in 17 učiteljev. Zanimivo je, da sta se te ekskurzije udeležili tudi dve učiteljici iz Daljnega Vztoka — iz Harbina v Mandžuriji: Olga Nedobrovo in Ljudmila Korolevska. Obe sta učiteljici na državni železniški šoli v Harbinu. Iz Harbina sta se vozili 12 dni in noči.

— **Tovariški sestanek alpskih podružnic** »Društva poštinih uradnikov na Dunaju« se je vršil včeraj popoldne ob prav obilni udeležbi v salonu hotela »Tivolik«. Zborovanje je otvoril predsednik ljubljanske podružnice gosp. Mayer v nemškem, slovenskem in italijanskem jeziku in pozdravljaj vse navzoče. Posl. Hribar je odsotnost opravičil. Ljubljanske podružnice delegat poroča o dosluženih; sprejela se je resolucija, v kateri se zahteva, naj organizacija skusa doseči, da se dosluženici brez pjezne takoj, ko so doslužili, upokojijo, da se določi službena doba 35 let in se upelje prisilna upokojeitev po preku te let; prosta mesta se morajo takoj razpisati. Delegat celovške podružnice referira o zahtevah glede nedeljskega počitka ter se tudi tu sprejme tozadevna resolucija. O razmerah glede dopusta poroča imenom ljubljanske podružnice gosp. Mayer in se sprejme resolucija, v kateri se zahteva zakonito urejeni dopusti, in sicer za uradnike XI. čin. razreda 14 dni in za vsak višji razred po en teden več. Predsednik dunajske centralne gosp. Fibich poroča o stanovskih vprašanjih in obsoja, da ni prišlo nikdo od poslancev; obrača se proti pisavi »Grazer Tagblatt« od »bote, kjer se pravi, da so ljubljanski poštini uradniki »sine Kernturpe« Hribars in da so zavedli nemške tovariše v hotel »Tivolik«, ki je zgrajen »sim neuslavljenih Stik« in kjer se vrše »panslavistične Hetzerien«; pravi, da je sicer Nemec, a v stanovskih vprašanjih ne sme razdvojljivo upliviati nacionalno in politično preobčanje. Poudarja potrebo stanovske organizacije. Opatijski delegat g. Wruss zahteva, da se opatijskim uradnikom priznajo draginske dohode in pomnoži osobje. Predsednik gosp. Mayer izreče zahvalo poročalcu iz Dunaja in vsem drugim govornikom in udeležnikom. S trikratnim »ho« na cesarja zaključijo zborovanje. Dšlo je mnogo brzojavnih pozdravov. Prihodnji sestanek bo v Mariboru.

— **Krajevna skupina Ljubljana** je okoliča zveze avstrijskih strojnikov je imela včeraj dop. v prostorih hotela »Štrukelj« svoj javni shod. Izvolil ga je ob precejšnji udeležbi predsednik g. Žirovnik, pojasnil, da se je shod sklical radi neznošnih službenih razmer strojnikov, katere se še vedno slabšajo, ker se njih službeni pravilniki, tozadevne naredbe in postave ne izpolnjujejo vspešno z razpadnim in modernim napredkom ravno v tej ztroki. V kratkem jednatem govoru je nato poročal o stanju strojnikov in njih opravičenih zahtevah gosp. Petrič ter utemeljil s strokovnega in družabnega stališča sledečo resolucijo: dne 8. avgusta 1909 v hotelu »Štrukelj« v Ljubljani na javnem shodu strojnikov zbrani strojniki privatnih podjetij in strojevodje obeh železnic najjavljajo, da postava iz dne 7. julija 1871, d. št. 112 z vsemi temu za keno sledečimi naredbami trgovskega ministrstva z ozirom na veliki razvoj moderne tehnike v zadnjih desetletjih ne odgovarja več današnjim potrebam in je torej preuredba tega zakona o interesu tako industrije kakor strojnikov nujno potrebna. Predvsem je treba poleg parne sile novemu zakonu podvreči vse motorične moči, ki so danes v službi industrije in prometa in naj se poostre nadzorovalni predpisi v to, da se onemogočijo vsakotere nevarne v normalnih razmerah. Pri strojih vseh vrst posluječe osebe naj se povzame samo iz vrst strokovnjakov, ki morajo dokazati svojo popolno zmožnost pri dotičnem stroju, za katerega se imajo upoštevati. Seveda mora biti dotičnik izučen tudi v rokodelstvu, ki dotični stroki odgovarja, kajti le od takega se lahko zahteva odgovornost. Število nadzornikov kotlov je treba povišati in preurediti v toiko, da ne bo delokrog posameznika večji kakor tak, da ga res lahko nadzoruje in torej tudi za to nadzorovanje odgovarja. V pomoč naj se da tem tehnično visokoskolsko naobraženim teoretikom praktično izkušene moči iz vrst strojnikov, ki imajo nalogo podpirati prve v njih težavnem in odgovornem poslu. Tehnični nadzorniki, kakor tem prideljeni praktični strojniki morajo biti od države plačani in so državni uradniki prideljeni delžnim vladam in namestništvom podrejeni na neposredno nadzorniškemu uradu, ki naj se kreira pri ministrstvu za javna dela. Predpisi za izpise naj se preuredi v toliko, da kandidata izpraša po preteklih šestmesečnih preizkusnih doba nadzornik kotlov v navzočnosti treh strokovnjakov, ki se volijo v podrejenem delokrogu dotičnega nad-

zornika, v prosti volitvi po strojnikih samih za dobo treh let. Vodstvu podružnice Ljubljana zveze avstrijskih strojnikov se nalaga, da to resolucijo predloži zveznemu vodstvu za zahtevo, da ta uvede potrebno akcijo v vseh krajih, kjer ima podružnice in predloži končno to zahtevo na merodajnih mestih, da se svoječasno, ko se o stvari razpravlja, tudi upošteva. Strojnikom pa se nalaga razviti najintenzivnejšo agitacijo za stvar, ker je v moderni preureditvi zakona zajamčena boljša bodočnost stanu. — Resolucija je bila soglasno sprejeta. V imenu železniških strojnikov se je pridružil izvajanju g. Petriča in resoluciji g. Štajerc, ki je v tem oziru poudarjal prepotrebno složno dolo. Nato je g. predsednik obljubil, da predloži resolucijo zveznemu vodstvu, se zahvalil na udeležbi in zaključil zborovanje.

— **Umrli** je včeraj dopoldne v deželni bolnici po kratki in mučni bolezni vpokojeni šolski svetnik g. Jakob Vodeb v 66. letu starosti. Pogreb se vrši danes ob pol 6. iz mrtvašnice v dež. bolnici na pokopališče k Sv. Križu.

— **Slov. pevsko društvo »Slovan«** priredi 22. t. m. svojo vrtno veselico na Osojah, spojeno z kegljanjem za dobitke. Kegljanje se prične že to nedeljo 15. t. m. in sicer redno od 8. zjutraj do 9. zvečer.

— **Društvo za otroško varstvo in mladinsko skrb v sodnem okraju Ljubljana** je v spomin na blagopokojno gospo Ano Mayr naklonil g. lekarnar Gabriel Piccoli 25 kron.

— **Popravek.** V poročilu o skupščini Ciril Metodove družbe je stale pomotoma, da je poslala moška in ženska podružnica v Šiški 100 K mesto 1000 K kot čisti dobiček veselice.

— **Postojnsko jamo** poseja letos izredno mnogo tujecev; v petek 7. t. m. prišlo je 61 poljskih učiteljev in učiteljic iz Krakova, dinirali so v tukajšnji kolodvorski restavraciji g. Albina Zakotnika.

— **Ponarejen petdesetkronski bankovec** je zmenjal neki neznanec v večji mariborski trgovini. Bankovec je jako dobro ponarejen, le nekoliko manjši je od pravega in beseda »serija« je malo zabrisana.

— **Kolesarsko gibanje na Goriškem.** Kolesarska društva na Goriškem so začela intenzivno delovati. Društvo »Vrtojba« priredi slavnost z dirko dne 22. avgusta, društvo »Miren« pa dne 5. septembra, društvo »Soča« in »Brda« v Brdih pa dne 12. septembra. Goriška kolesarska društva so si ustanovila v okvirju »Zveze narodnih društev« po seboj »Goriško kolesarsko zvezo« z lastnim pravilnikom.

— **Tržaško inamestništvo** je zaukazalo primorskim občinam, naj ne izdajajo več dovoljenj za ptičji lov, ker so lovci ponekod tako iztrebili ptičje, da so se vsled tega začeli v veliki meri množiti mrčesi ki so jih prej uničevali ptiči in ki zdaj mnogo škodujejo poljskim pridelkom.

— **Gospod Fran Seliskar**, poduradnik državne železnice v Pulju praznuje danes 25letnico svojega službovanja.

— **Tržaško kolesarsko društvo »Balkan«** priredi dne 26. septembra t. l. veliko cestno dirko ob progi: Ljubljana - Vrhnika - Planina - Postojna - Razdrto - Senožeče - Štorje - Sežana - Opčina pri Trstu. Km 100, maks. čas 4 in pol ure. Ob tej priliki se bode dirkalo za: »Jugoslovansko prvenstvo 1909.« Nagrade so: I. Velika zlata svetinja in nar. trak z napisom: »Jugoslovanski prvak 1909.« II. Zlata svetinja. III. Srebrnopozlačena svetinja z obrobkom. IV. Srebrnopozlačena svetinja. V. Velika srebrna svetinja. VI. Mala srebrna svetinja. — Maksimalni čas: bakrena svetinja. Nagradam je priložen diplom. Eventuelni posebni darovi bodo pravočasno naznanjeni. Uloga k dirki znaša 8 K in je treba poslati na naslov g. Anton Podbršček, ulica Stadion 19/I. — Zaključek prijaj je dne 20. septembra t. l.

— **Navada je železna sraja**, tako pravi neki slovenski pregovor, in da je to res, je dokazala ona starka, imenovana Katarina Ungarian, o kateri smo poročali, da so na policiji v Trstu našli pri njej skoraj 18.000 K denarja, ko je bila predminoli teden aretovana radi — beračenja. Poročali smo že, da je bila ta »boga beračica« minoli ponedeljek, dne 2. t. m. obsojena na tri dni zapore. V četrti predpoldne je bila starka izpuščena iz zapore, ker je bila prestala svojo kazen, a že v petek večer je bila zopet aretovana, in sicer zopet radi — beračenja.

— **Nezgoda na Lloydovem parniku.** V soboto popoldne ob 4. je imel pripluti iz Kotora v Trst Lloydov parnik »Baron Gautsch«. Ljudem, ki so čakali prihod parnika, se je pa javilo, da pride parnik šele o polnoči. A parnika ni bilo niti o polnoči: prišel je šele ob 3. zjutraj. Torej celih 11 ur zamude. Kaj je bilo temu vzrok? Ko je »Baron Gautsch« plul mej Splitom in Zadrom, mu je počil eden štirih kotlov. K sreči se ni pripetila kaka hujska nesreča. Parnik je moral

potem pluti s samimi tremi kotli in torej s zmanjšano brzino. Odtod zamuda. — Sicer je pa »Baron Gautsch« jako nesrečen parnik, ker so se mu že večkrat med potovanjem pripetile razne nezgode.

— **Regnikola sleparja.** Pred nekoliko meseci sta se bila ustanovila v Trstu brata Ivan in Josip Manao, regnikola, doma nekje z otoka Sicilija. Otvorila sta v Trstu trgovino s pomarančami in z limonami. Otvorila pa sta to trgovino brez vsake glavnice: jemala sta blago na »puf« pri raznih veletrgovcih. Tako jima je upal trgovec Artur Tonini za 380 kron blaga, trdka Talamo-Rossi za 250 kron, trdka Weber za 100 kron, Ignacij Kreps za 250, Fran Galattiotto za 370 in trdka Pavel Bačić za 100 kron blaga. Vsega skupaj torej, kakih 1500 kron. Minolega petka popoldne je Tonini poslal svojega agenta k bratoma Manao, da bi iztirjal vsaj del terjatve, a agent je našel skladišče bratov regnikolov zaprto in je izvedel, da je Ivan Manao prodal vse blago naenkrat in obenem pisalno mizo, razno orodje in vse druge potrebščine. Tonini je na to prijavil stvar policiji, a njemu so sledili ostali gori navedeni opeharjenci. Ivan Manao jo je pravočasno popihal iz Trsta, njegovega brata pa našli še v Trstu in ga aretovali.

— **C. in kr. stotnik zalilec našega jezika.** C. in kr. stotnik slovenskega pešpolka št. 97. — Italijan Girardi je inspiciral pred par dnevi stražo na depositnem uradu v Trstu. — Neki vojak je v prisotnosti stotnika šepnil svojemu tovarišu par slovenskih besedi, na kar se je stotnik poln srda zadel na omenjenega vojaka z infamnimi besedami: »Cosa la parla questa pu... a de lingua!« (Kaj govoriš ti rus... i jezik!) Neka pričujoča gospa je e. in kr. žalivca opozorila, da vendar ne gre na tak način žaliti celega slovenskega naroda, na kar je ta e. in kr. »olikaneec« tudi njo nahrulil čes: »Kakšen narod je to!« Takšno početje e. kr. stotnika ne moremo drugače označiti, kot nesramno in celo fakina nedostojno! — Ta je lepa, da začne se e. in kr. vojaški »omikaneec« nas zasramovati na tak nezasišan način in z besedami, katere so v navadi k večjemu v tržaškem starem mestu! — Od pristojne vojaške oblasti zahtevamo, da z Girardijem primerno obračuna.

— **Velike italijanske orožne vaje na Benečanskem.** Kakor poroča oficijelna »Gionale d' Italia« se bo udeležilo velikih vojaških vaj, ki se bodo vršile avgusta in septembra na Benečanskem, Furlanskem in ob avstrijski meji — preko 60.000 vojakov. — Zapovednik armade bo delal eksperimente tudi ob Custozzi, kjer se je vršila vroča bitka med Avstrijo in Italijo leta 1866, in kjer je polegla italijanska armada. — Karakteristično je, s kako vnuemo priobčujo italijanski listi vesti o velikih vajah; kadar se iste vrše ob naši meji. — To povzroča najbrže vse ona toli oficijozno opevana zveza in »pri srčno medsebojno razmerje« naše in italijanske države.

— **Najden utopljenec.** V nedeljo so našli v Trstu blizu svetilnika utopljenega mladenca, katerega je odgnal vihar v malem čolnu v spremstvu dveh tovarišev na morje. Dva mladenca sta se potopila, tretjega pa so v zadnjem trenutku rešili. Druzeza utopljenca se niso našli.

— **Na morju.** 42letni čolnar A. Verne v Trstu je zvalil 12letno hčerko svojega znanca v čoln in jo popeljal na morje. Oddaljen od obrežja pa je deklico napadel in jo hotel posiliti. Njen klic je slišala neka družba, ki se je približala, jo rešila in povzročila aretacijo vsiljivega satira.

— **Slovenska ulica v Zagrebu.** V »Hrvatski«, glavnem glasilu »hrv. stranke prava« se predlaga, naj bi se »u počast i a znak bratske ljubavi« letos ena ulica v Zagrebu imenovala »Slovenska ulica«. Ta predlog je v istini času primeren: ako se uresniči, bo to nova, vidna vez med Slovenci in Hrvati, simbol novega ilirizma.

— **Slovensko društvo »Lipa«** v Zagrebu je te dni ustanovilo svojo za drugo za medsebojno štednjo in podporo s tedenskim vložki po 50 vinarjev in pravico podeljevati posojila na članske vloge. Načelnik je g. Fr. Samša.

— **Esperanto in Slovenci.** Pogosto se toži po pravici, kako majhen je naš narod, da ga skoraj nikdo ne pozna zunaj naših ozkih mej, da je širnemu svetu le malo znana krasota našega jezika, naše književnosti in naših pokrajin. Isto usodo so delili še pred kratkim Hrvati. Toda poprijeli so se esperanta, začeli so izdajati svoj list in namah je spoznalo čez deset milijonov esperantistov hrvatski narod. Iz celega sveta dobivajo v zameno časopise, priznalna pisma, vse se čudi krasoti hrvatskega jezika. Njihovo glasilo »Kroata Esperantisto« piše: »I tako je »Esperantom« več učinjen prvi korak, da upoznamo svet s našim domovinom, s njenim književnim blagom i ostalim umnim stečevinam, s pučan-

stvom njezinim i prirodnim joj ljepotama.« — Skrajni čas je, da se razširi esp. tudi med Slovenci. Naše esp. gibanje je sicer zadnji čas napredovalo bolj polagoma, vendar ni počivalo. Pravo življenje pa se bo začelo šele, ko izide slovnica. Zato pozivljamo vse prijatelje našega gibanja, vse, ki žele, da zaslovi naš narod po širnemu svetu, da se naroče na slovnico, četudi ne nameravajo postati esperanti. Prijave prosimo na naslov: Lj. Koser, Juršinci, Štajersko. — Naša dolžnost je, da popiramo tudi brate Hrvate, ter naročimo njihov izboren list ter pokažemo tako tudi v dejanju jugoslovansko vzajemnost (Kroata Esperantisto, Zagreb, Boškovičeva ulica 13).

— **Hribolazci** po izjavah planinskih kočarjev še letos niso imeli tako krasnega dne, kakor je bil v nedeljo. Ker je bilo vreme med tednom bolj hladno in še v soboto semtertje megleno, ni bilo po kočah takega navala, kakor bi bil sicer, kajti marsikdo, ki je nameraval napraviti kako turo, se je zbal dežja. In baš nasprotno se je zgodilo. Krasen dan, brez vetrov, čist zrak in ne prevroče vse to je odvililo planince. Na Golici n. pr. so imeli planinci, krasen razgled. Videlo se je vse, kar se sploh od tam videti more. Veliki Zvonar, Ture, del Korčke, posebno krasen pa je bil Triglav, ki ni imel prav nič »klobuka«. Z daljnogledom se je natančno videlo na vrhuncu tega velikanca 8 ljudi, ki so prišli gori v predledkih. Na Keji se jih je videlo pa šest, to je tedaj menda dovolj! Minogrede bodi omenjeno, da ima Kadilnikova kočna na Golici v obisku rekord med vsemi slovenskimi kočami. Z večerajšnjim dnem je posetilo ta krasni hrib 535 planincev, izmed katerih jih je bilo največ iz Ljubljane, potem iz gorenjskih mest in trgov. manj Dolenjcev, nekaj iz Gorice, Pazina, Trsta, Gradca, Celovca, Beljaka, Celja, Dunaja, posebno častno so zastopali Čehi. Narodnosti so bili posetniki slovenske, češke, hrvatske, nemški in italijanske. »Kahlkopf-hütto« na Golici je pa obiskalo letos nekaj čez 400 turistov, včevšev realce, ki so napravili tja majnikov izlet.

— **Prememba posesti.** Zajčevo hišo na Rimski cesti št. 4 je kupil za 40.000 K sedanjí restavratör pri »Novem svetu« gospod Valentin M r a k, kamor premesti meseca februarja svojo dobroznano gostilno.

— **O na Reki prijetem kupčevaleu Stanzerju** se nam poroča, da ljubljanski policiji v zadnjih letih ni znano, da bi bil tukaj skušal dobiti dovoljenje za kako javno hišo. Ravno nasprotno. Tukajšnji policiji je znano, da se Stanzer peča s to sramotno kupčijo in ko bi bil prišel v Ljubljano s svojo žrtvijo Suppanovo, bi se mu bila ravno tako slaba godila, kakor na Reki.

— **Za rezervnike - kolesarje.** Oni rezervniki, ki bi hoteli letos napraviti orožno vajo s svojimi kolesi, naj se čimprej zglase pri 17. okrajnem dopolnitvenem poveljstvu v Ljubljani. Kakor znano, dobe po končanih vajah od vojaškega erarja za obrabo koles nekaj odškodnine.

— **Delavsko gibanje.** Včeraj se je z južnega kolodvora odpeljalo v Ameriko 49 Hrvatov in Macedoncev in 1 Slovenec, nazaj je prišla pa 1 Slovenka.

— **Izgubljeno in najdeno.** Šolski učenec Hugo Rojnik je izgubil bel slammik. — Delavka Marija Rojnikova je izgubila črno ročno torbico, v kateri je imela dva zlata prstana, bankovce za 100 K in enega za 20 K. — Trgovski sotrudnik g. V. P. je izgubil zlat poročni prstan.

— **Polnoštevni orkester »Slovenske Filharmonije«** koncertira jutri pod vodstvom gosp. kapelnika Talicha v hotelu »Tivolik«. Začetek ob polu 6. popoldne. Vstop prost.

— **Prošnja.** Neimenovana prosim ti stega gospoda, ki je v nedeljo zgubil na veselici N. D. O. v »Nar. domu« denarnico z 300 K in ki sva jo z mojo hčerko našla in mu jo izročila, da bi nama blagovolil darovati nekaj nagrade. Prosim pa le iz potrebe, ker sem že od 20. septembra lanskega leta brez službe. Nagrado naj blagovoli izročiti v pisarni N. D. O. na Dunajski cesti št. 6, v I. nadstropju, ter naj jo blagovoli izročiti g. tajniku St. Škerlu, kateri jo bode potem meni izročil, ker je moj mož tudi član N. D. O.

— **Izkaz posredovalnice slovenskega trgovskega društva »Merkur«** v Ljubljani. Spreme se: 4 knjigovodji, 4 kontrolisti, 1 poslovodja, 11 pomočnikov mešane stroke, 5 pomočnikov manufakturne stroke, 6 pomočnikov špecerijske stroke, 1 pomočnik galanterijske stroke, 4 blagajničarke, 3 kontrolistinj, 1 prodajalk. Službe išče: 4 knjigovodje, 4 kontrolisti, 3 poslovodje, 2 potnika, 29 pomočnikov mešane stroke, 2 pomočnika železninske stroke, 3 pomočniki manufakturne stroke, 6 pomočnikov špecerijske stroke, 2 pomočnika modne in galanterijske stroke, 10 kontrolistinj, 9 blagajničark, 12 prodajalk. Posredovalnica posluje za delodajalce in člane društva

popolnoma brezplačno, za druge proti mali odškodnini.

Razne stvari.

— *** Zdravniki proti dvoboju.** Zdravniki neke laške province so sklenili na svojem shodu soglasno, da se ne udeležijo nobenega dvoboja. Ta svoj sklep so objavili po vseh novinah s pristavkom, da se bode pazilo, da kdo obljube ne prelomi, za kar bi ga zadela glasom dogovora društva kazen. Govori se, da je merodajnim krogom vlada skrivaj namignila, da se predlaga in odobri ta predlog. Pridružio se je temu sklepu tudi nebroj zdravnikov cele Italije. Da je vlada to gibanje med zdravniki povzročila in pospešila to določbo, je prav lahko verjetno, če so vpošteva, da je laški kralj protektor vseh protidvobojnih družb v Italiji.

— *** Goveja juha v suhi obliki** izpolnjujejo že davno željo vseh gospodinj. Že pred 3 leti je trdka Maggi razstavila ta novi izdelek na razstavi za umetno kuhanje na Dunaju in je bila pri tem odlikovana s cesarsko pohvalo Njega Veličanstva, katero je takrat blagovolilo svoje ime vpisati v »zlato knjigo« trdkino. Maggi razpečava ta izdelek tudi v obliki posameznih porcij, namreč v kockah (goveje juhe). Zares, ni boljšega in cenejšega sredstva za napravo delikatne, okusne goveje juhe od Maggi-jevih kock po 6 h. Pazi pa se naj dobro pri nakupovanju vedno na ime Maggi in varstveno znamko »zvezdo s križem«.

Telefonska in brzojavna poročila.

Nastie zopet postavljen na laž.

— **Cetinje, 10. avgusta.** Uradni list »Glas Crnogorca« naglašja z ozirom na izpoved Gjorgje Nastie pred zagrebškim sodiščem, da je original revolucionarnega statuta izročil črnogorskomu generalu Vukotiću, ki ga je obdržal v svojih rokah do 10. junija 1908, da je ta izpoved neresnična ter konstatuje to - le: Crnogorska vlada je prvotno odbila vse Nastie-ve ponudbe, da bi ji bil na uslugo v procesu proti zarotnikom. 8. decembra 1907 je Nastie pozval Vukotića, naj bi se z njim sestal na Zeleniku. Vukotić je poslal tjakaj tajnika Lopičića. Na tem sestanku je Nastie pokazal Lopičiću revolucionarni statut. Ker pa je bil ta statut brez podpisa in tudi ni bil originalen, ga je Lopičić pustil v Nastie-jevih rokah in tudi ni hotel dati nobenega denarja. Nato je Nastie 5. januarja 1908 pisal in brzojavil na Cetinje, da ne more biti več vladi na uslugo, ako se mu ne da primeren znesek kot povračilo za trud in stroške. 15. januarja 1908 je od ministrskega predsednika dr. Romanovića zahteval 4200 K. Ker na pisma ni dobil nobenega odgovora, je prišel sam na Cetinje. Vendar pa črnogorska vlada tudi na osebno intervencijo ni hotela Nastieju ničesar več dati, vsled česar je bil Nastie prisiljen, da je Črno goro zapustil brez denarja.

Najden zaklad.

— **Poznanj, 10. avgusta.** Pri Debnju grade most preko Visle. Pri kopanju temelja za mostnice, je našel delavec Rosinski zaboj, napolnjen s cekini. Delavci so se za cekine stepli in jih končno razdelili med sabo. Stvar je prišla v javnost in oblast je uvedla preiskavo. Dognalo se je, da je bilo v zaboji 500 cekinov, izmed katerih je bil vsak vreden 18 mark.

— **Francoski akademiki na Bolgarskem.**

— **Sofija, 10. avgusta.** Sredi meseca septembra pride v Sofijo okrog 200 francoskih akademikov, da se informirajo o gospodarskih, političnih in kulturnih odnosajih na Balkanu.

— **Ruski ear v Carigradu.**

— **Carigrad, 10. avgusta.** Med turško vlado in ruskim poslanikom Carikovim so dogovorjene že vse podrobnosti glede poseta carja Nikolaja. Car bo stanoval v palači Bejlerbej. Na čast carju prirede sijajno paradno in svečano razsvetljavo mesta. V Menasim kiosku bo ear sprejel senatorje in poslance.

— **Povratek srbskega kraljevića domov.**

— **Belgrad, 10. avgusta.** Včeraj je dospel semkaj z direktnim vozom z Dunaja prestolonaslednik Aleksander. Kraljević se je po kratkem odmoru napotil v Ribansko Banjo, kjer je na letovišču kralj Peter.

— **Na ogrsko - srbski meji.**

— **Belgrad, 10. avgusta.** »Mali Žurnal« javlja, da so srbski orožniki zalotili poveljnika finančne straže v Moldovi in nekega finančnega komisarja na srbskih tleh. Hotela sta ujeti, a ko so orožniki streljali za njima, sta se dala mirno aretirati. Oba ogrska uradnika se še sedaj nahajata v rokah srbskih orožnikov.

— **Amnestija na Ruskem.**

— **Berolin, 10. avgusta.** »Tagblatt« dementuje vest, da bi car Nikolaj po svojem povratku iz Cowesa izdal ukaz o amnestiji političnih zločincev.

Slovenci in Slovenke! Ne zdihte družbe sv. Cirila in Metoda!

Napredna gospodinja danes ne more izhajati v svojem gospodinjstvu brez Pekatel!

Priporočilo g. dr. Hajeka, docenta na vseučilišču na Dunaju. Gosp. J. Serravallo v Trstu

Prav rad Vam potrjujem učink Vašega izdelka, Serravallovega obina vina z železom v slučajih anemije in splošne slabosti. Dunaj, 13. aprila 1905. Dr. M. Hajek.

NESTLÉ-jeva
Popolna hrana
za dojenčke, otroke in bolnike na želodcu.
Vsebuje pravo planiško mleko. Škatlja K 1.80 v vsaki lekarni in drogeriji.

Žitne cene v Budimpešti. 9. avgusta 1909

Pšenica za oktober 1909	za 50 kg K 13.74
Pšenica za maj 1910	za 50 kg K 13.94
Rž za okt. 1909	za 50 kg K 9.87
Koruzna za avgust 1910	za 50 kg K 7.81
Koruzna za maj 1910	za 50 kg K 7.66
Oves za okt. 1909	za 50 kg K 7.56
Oves za april 1910	za 50 kg K 7.67

Erst v. Nespremenjeno.

Metereološko poročilo.

10. avgust nad morjem 806.9. Srednji vršni tlak 736.0 mm

avgust	čas	temperatura	vetri	nebo
9. zv.	736.9	2.6	sl. zahod del obl.	
10. zv.	736.4	17.5	sl. jug jasno	
2. pop.	734.6	29.0	sl. jvzhod pol obl.	

Srednja večerajša temperatura 22.1, norm. 19.3. Padavina 2.0 mm 0.0 mm

V globoki žalosti naznanjamo v lastnem in v imenu vseh drugih sorodnikov vsem prijateljem in znanem prežalostno vest o smrti iskreno ljubljene soprege, oz. roba matere, tašče, stare matere, gospe

Ane Skubic

ki je po dolgi in mučni bolezni, previdena s sv. zakramenti za umirajočo, včeraj ob polu 12. dopoldne v 74. letu starosti mirno zaspala v Gospodu.

Truilo predrage pokojnice se bode prepevalo v sredo, dne 11. avgusta ob 5. popoldne iz hiše žalosti, Sv. Petra cesta št. 79 na pokopališče k Sv. Križu. Sv. zadušne maše se bodo služile v več cerkvah. 2958

V Ljubljani, 10. avgusta 1909. Žalujoči rodbini: Matevž Skubic. M. Podkrajšek.

Skoro nov

pianino

s harfo se cenó prodá na Marije Terezije cesti št. 26, I. nadst.

Prodajalec se išče.

Biti mora čevljar, izurjen v računstvu in nekoliko v knjigovodstvu. Ponudbe do 15. t. m. na naslov: „Združeni čevljarji v Ljubljani“, Sv. Petra nasip 2951-1

Zatohel se je

lovski pes prepeličar

bel, rdečkastoliasst, s dolgim repom, krepak, srednje velikosti, ki sliči na ime „Asker“.

Kdor kaj izve o njem, se prosi, da to naznani v pisarni Ed. Šmarda na Dunajski cesti 18, kjer dobi nagrado. 2953-1

šivalni stroj

se saradi preselitve takoj za vsako ceno prodá na Fran Ježekovi cesti št. 11, pritličje na levo. 2950

Priložnostni nakup

Kompl. naprava motorjev socalnega plina ca 14 PS, benzinski motor 12 PS, letomobil 20 PS, kompletna električna razsvetljavalna naprava za ca 30 in ca 150 svetilk, različni elektromotorji, železne polne osreditje.

Vprašajte: Inž. Wek, hotel „Union“ v Ljubljani. 2881-4

Hotelska sobarica

z večletnimi spričevali išče službo.

Pismene ponudbe na Mici Gaspert, Faterbachgasse 13, gospa Walfacer, Gradec. 2910-2

Prodá se pod ugodnimi pogoji in za nizko ceno

enonadstropna hiša
na Solu pri Ljubljani, Poljska cesta št. 20. 2596-14
Poizve se v pisarni dr. Frana Počka, odvjetnika v Ljubljani, Stari trg št. 30.

Prodajalko

sprejme takoj **FR. KHAM**

trgovina s specerije, delikatesami in vinarom v Ljubljani 2957

Trgovina z mešanim blagom na Gerenskem, išče za takoj dobro izurjenega

pomočnika in učenca

Naslov pove upravnistvo „Slov. Naroda“. 2949-1

Preklic.

Podpisana Anton in Albina Bervar, hišna posestnika na Vodovodni cesti, preklicujeta vsa sumničenja, katera sva izrekli proti Mariji Tertnik kot neresnična, obžalujeta, da sva kdaj sploh obdolžila Marijo Tertnik kaknega nepoštenega dejanja in se ji zahvaljujeta, da nama je odpustila. V Ljubljani, 10. avg. 1909.

2947 Anton in Albina Bervar.

Vinske sode

iz hrastovega lesa, in sicer:

30 komadov od 6 do 8 hektov 10 15 18 1 komad za 30 hektov 1 50 593 E0 1 60 oddaja po primerni ceni

M. Rosner in drug

veležganjarna alivovke, troplnovca, drožnika in brinjeva v Ljubljani.

M. Kristofič - Bučar

Stari trg št. 28

prodaja radi preosnovitve trgovine vse kmetijske blage, posebno bluze, krila ter otroške obleke po zelo znižani ceni. 2934-2

Prost ogled

do 15. septembra t. l. Prodaja pod ceno.

Več vrst platnenega blaga, prlov, prtičev, žepnih robcev, kravat, švicarskih vezil, nogavic in perila.

Prilika je zelo ugodna. Samo proti takojšnjemu plačilu.

Anton Šarc 2308-30

Sv. Petra cesta št. 8 v Ljubljani.

Izdelovanje perila in oprem za neveste

kleparska pomočnika

sprejme takoj v trajno delo s ugodno plačo Leopold Lebar, klepar na Blodu, Gerenskem. 2931-2

Dijaka

iz boljše hiše sprejme boljše rodbina v najbližji bližini realke. Lepa soba, dobra oskrba.

Povpraša naj se v uprav. „Slov. Naroda“. 2952-1

Mlad

korespondent

zmožen slovenskega in nemškega dopisovanja, več strojepisja (sistem Adler) ter slovenske in nemške stenografije, se sprejme. Latčine zmožni imajo prednost.

Ponudbe na trdiko Janke Počivč v Ljubljani 2948-1

Pozor!

Pet velikih kosov travnikov

je naprodaj.

Prodajo se posamezne ali vse skupaj 2848-3

Poizve se v gostilni pri Josipu Plankarju na Dolenski cesti.

Resna ženitna ponudba!

Mlad rokodelce v lepem kraju, z dobrim zaslužkom si želi nevesto najrajši Slovenko staro 20 do 30 let, katera bi imela veselje do gospodinstva.

Prednost imajo kuharice. Pisma naj se pošiljajo s sliko ako je mogoče, katere se takoj vrnejo. „J. T. Nr 86“ Poste restante, Kotschah, Koroška. 2921-2

Stroga tajnost zjamčena.

Za šport in promet.

Zaloga koles

Puch, (Styria), Globus, Regent in drugih specialnih znamk ter posameznih delov.

Izposojevanje koles

prejem koles za emajliranje, poniklanje ter popravila

1 solidno in ceno. 2954

Karel Čamernik

Ljubljana, Dunajska cesta št. 9.

gramofon

z 20 dvostranske igradajimi ploščami, najnovejši posnetki. Cena po dogovoru. 2933-2

Naslov v uprav. „Slov. Naroda“.

gostilna

na prometnem kraju v Ljubljani, se odda radi družinskih razmer pod ugodnimi pogoji takoj v najem. Najemnik mora imeti lastno koncesijo. 2946-1

Ponudbe pod „Debra gostilna 200“ na uprav. „Slov. Naroda“.

Stanovanja

z 2, 3 in 4 sobami, kopalno sobo in prithklinami se oddajo za novembrov termin v novozgrajeni dvonadstropni hiši na Elizabetni cesti št. 5. 2927-3

Prašati je pri lastniku Fran Medicu na Poljanski cesti št. 37.

Radi bolezní se prodá

enonadstropna hiša

z gospodarskim poslopjem, ledenico, dobro vpeljano gostilno in zalogo piva, v jako lepem, zdraviliškem in prometnem kraju na Kranjskem.

Naslov pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“. 2895-2

Izvežban

dacar

se sprejme takoj pod ugodnimi pogoji. Zahteva se 300 K kavicije. Zmožen mora biti slovensčine in nemščine v govoru in pisavi. 2945-1

Naslov pove upravnistvo „Slov. Naroda“.

Zaradi preselitve v Ameriko, je na prodaj

več strojev

(Wagner Universal-Maschine)

spadajočih v kolarstvo obrt kakor stroj za kolesa, izvršujoč 11 vrst del, nadalje trakovna žaga in parni motor 3 konjskih sil. Prodá se tudi

razne orodje

vse pod ugodnimi pogoji.

Naslov pove upravnistvo „Slov. Naroda“. 2951-1

39:7-2 E 147/9/10

Dražbeni oklic.

Valed sklepa z dne 5. avgusta 1909, opravilna štev. E 147/9/10 se prodá

dne 12. avgusta 1909 ob 10. uri dopoldne

v Starem trgu št. 15 in 18 na javni dražbi

1 konj, 1 krava, okoli 1800 kg bele moke, 400 kg koruzne moke, okoli 2000 kg koruze in 1000 kg otrobov.

Reči se smejo ogledati dne 12. avgusta 1909 v času med 8. in 10. ure dopoldne v Starem trgu št. 15 in 18.

C. kr. okraj. sodnija v Ložu, odd. II. dne 5. avgusta 1909.

Preselitev kavarne.

Podpisana usojata si slav. občinstvu najvoljudneje naznaniti, da sta se s svojo kavnarno preselila iz Prečne ulice št. 2.

na Sv. Petra nasip št. 37 tik jubilejnega mostu.

Isrekatu tem potom svojo najpriarčnejšo zahvalo za dosedanje naklonjenost slav. občinstva in se obenem priporočata za mnogobrojen obisk tudi na novem prostoru.

S spoštovanjem

Ivan in Ana Pua.

lastnika kavarne.

2912-2

Kavarna je vsak dan vse več odprta

Gospodična

z lepo pisavo in večja slovenskega in nemškega pravopisja, se sprejme v Ljubljani.

Ponudbe na upravnistvo „Slov. Naroda“. 2936-2

Učenca

za trgovine mešanega blaga takoj sprejme 1918-2

Frid. Skušek v Metliki.

Elegantno stanovanje

v villi s 4 sobami, verando, kopalno sobo itl., se odda za november.

Več pove F. Supancič, Šubičeva ulica št. 5, v pisarni. 2942-2

Izvežban delavec

nečezjen, približno 30 let star, se sprejme proti mesečni plači

Več pove iz prijaznosti upravnistvo tega lista. 208-2

Učenec

se takoj sprejme v specerijako trgovino.

Kje, pove uprav. „Slov. Nar.“. 2926-2

Lovci, pozor!

Pes prepeličar

lepe dolge, temnorjave dlake, visok 66 cm, se prodá. 2916-2

Naslovi pod „Lovec“, poste restante, Mirna peč, Dolensko.

Tvornica kož

Josip Wiesenberger

Zebrace, kralj. Češko

izdeluje vse vrste fiae, trajne in gladke juhte, gladke telečine in sive kravje kože. 2918-2

Olikana gospica

Štarkerka, srednjih let, slovenskega in nemškega jezika popolnoma večja, izurjena v gospodinjstvu

išče službe kot opora gospodinje.

Gre tudi k sirotam brez matere. — Ponudbe se prosijo pod „september 15“ na upravnistvo „Slovenskega Naroda“. 2915-2

Potrebujem

delavce

za Srbijo 2911-2

pri zgradbi velike železniške proge proti dobri plači. Zglase naj se pri meni pismeno samo oni, ki so že delali na „Oberbau“. Pismene ponudbe:

G. Johann Vogler,

podjetnik, Belgrad, Zorina ul. 54

Pristen dober

brinjevec

se dobi pri 453-18

L. SEBENIKU v Spod. Šiški.